

หนังสืออ่านประกอบ
นิทานชาวเขา
เผ่าละว้า

หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

๗ ๐๖๕๐๓ - ๗ ๐๖๕๐๔

หนังสืออ่านประกอบ

นิทานชาวเขา

เผ่าละว้า

สำหรับชั้นประถมปีที่ ๑-๒

ดร. สาย ภาณุรัตน์ อ.บ., ป.ม., Ed.D.

ที่ปรึกษา

นายสมศักดิ์ ศรีมานิชนัน ป.ม., กศ.บ., M.Ed.

ผู้แต่ง

นายสุนทร สุนันท์ชัย พ.ม., กศ.บ., M.Ed.

ผู้แต่ง

นายจรัส จันทนสุคนธ์ ว.อ.

ผู้เขียนภาพประกอบ

หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

๗ ๐๖๕๐๓ จ.๑

บทพระปาหนน

พระยาธรรม

พระยาธรรม

๑-๑ บทพระปาหนน

พระยาธรรม
พระยาธรรม
พระยาธรรม
พระยาธรรม

๑-๑ บทพระปาหนน
๑-๑ บทพระปาหนน
๑-๑ บทพระปาหนน
๑-๑ บทพระปาหนน

พระยาธรรม

พระยาธรรม

พระยาธรรม

คำนำ

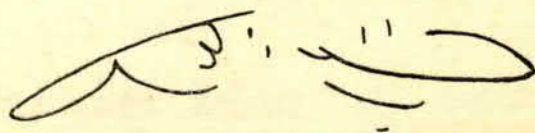
เนื่องจากนักเรียนชาวเขาซึ่งขาดหนังสืออ่านประกอบที่เหมาะสมอยู่มาก หนังสือที่มียังมีอยู่แล้ว ส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นสำหรับนักเรียนทั่วไป ถ้อยคำที่ใช้มักจะยากเกินควรและเนื้อเรื่องในหนังสือก็มักจะห่างไกลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเด็ก ทำให้นักเรียนชาวเขาซึ่งรู้ภาษาไทยน้อยอยู่แล้ว ไม่เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน กรมสามัญศึกษาจึงเห็นสมควรให้จัดทำหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนชาวเขาขึ้นโดยเฉพาะ ให้มีคุณลักษณะสำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. ให้มีถ้อยคำง่าย ๆ พอที่เด็กจะเข้าใจได้สะดวก
๒. ให้มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขา เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะอ่านด้วยตนเอง

หนังสือนี้ทานชาวเขาเล่มนี้ ได้แต่งขึ้นโดยอาศัยหลักการดังกล่าวแล้ว จึงหวังว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนชาวเขา ในการเรียนวิชาภาษาไทยตามสมควร

กรมสามัญศึกษาขอขอบคุณ ดร. สาย ภานุรัตน์ นายสมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ นายสุนทร สุนันท์ชัย และ นายจรัส จันทนสุคนธ์ ผู้เรียบเรียงผู้เขียนภาพประกอบ นายยุทธ เดชคำรณ ศักยานิเทศก์ ภาควิชา ๘ เชียงใหม่ ผู้ให้ต้นฉบับหนังสือ นิตานท้องถิ่นของไทย นายกมล ดิฐกมล และ ศักยานิเทศก์หมวดภาษาไทย ผู้ตรวจต้นฉบับ และ นางสาวฉวีวรรณ กาญจนะเหล็กกุล ผู้พิมพ์ต้นฉบับไว้ในโอกาสนี้ด้วย.

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๑

อธิบดี

ประวัติชาวละว้า

ครั้งหนึ่ง ชาว ละว้า
เคย ครอง เมือง มัลลัคกะ
มี เจ้าเมือง ชื่อ มะลังกะ
มะลังกะ ยัง ไม่ มี ภรรยา
มัลลัคกะ คือ เชียงใหม่

มี เมือง อีก เมือง หนึ่ง ชื่อ หริภุญชัย
 เมือง นี้ ยัง ไม่ มี เจ้าเมือง
 ชาวเมือง ส่ง คน ไป เมือง ละโว้
 ขอ ให้ ส่ง เจ้าเมือง มา ให้
 หริภุญชัย คือ ลำพูน
 ละโว้ คือ ลพบุรี

เจ้าเมือง ละโว้
 จึง ส่ง นาง จามเทวี ไป ให้
 นาง จามเทวี ไป ถึง เมือง หริภุญชัย
 ชาวเมือง จึง ให้ เป็น เจ้าเมือง
 ครอง เมือง หริภุญชัย

มะลั่งกะ ฐู๋ ข่าว
 ว่า เมือง หริภุญชัย มี เจ้าเมือง
 เป็น หญิง สวย งาม
 ก็ อยาก ได้ นาง มา เป็น ภรรยา
 มะลั่งกะ จึง ให้ คน นำ หนังสือ
 ไป ให้ นาง จามเทวี

นาง จามเทวี ได้ รับ หนังสือ
ก็ ไม่ สบาย ใจ
นาง ไม่ รัก มะลั่งกะ
แต่ กลัว มะลั่งกะ
เพราะ มะลั่งกะ มี ศาตา
เป็น คน เก่ง มาก

นาง จิ่ง คิด อุบาย
 บอก ไป ว่า ถ้า มะลั่งกะ
 หุ้ง มีต จาก เมือง มัลลักระ
 มา ถึง เมือง หริภุญชัย ได้
 นาง จะ ขอม เป็น ภรรยา
 มะลั่งกะ ดี ใจ มาก

มะลั้กระ ขึ้น ไป

บน ยอด เขา สุเทพ

หุง มีด จาก ยอด เขา

ไป ตก ที่ เมือง หริภุญชัย ได้

นาง จามเทวี จึง ตกลง

จะ ยอม เป็น ภรรยา ใน เดือน แปร

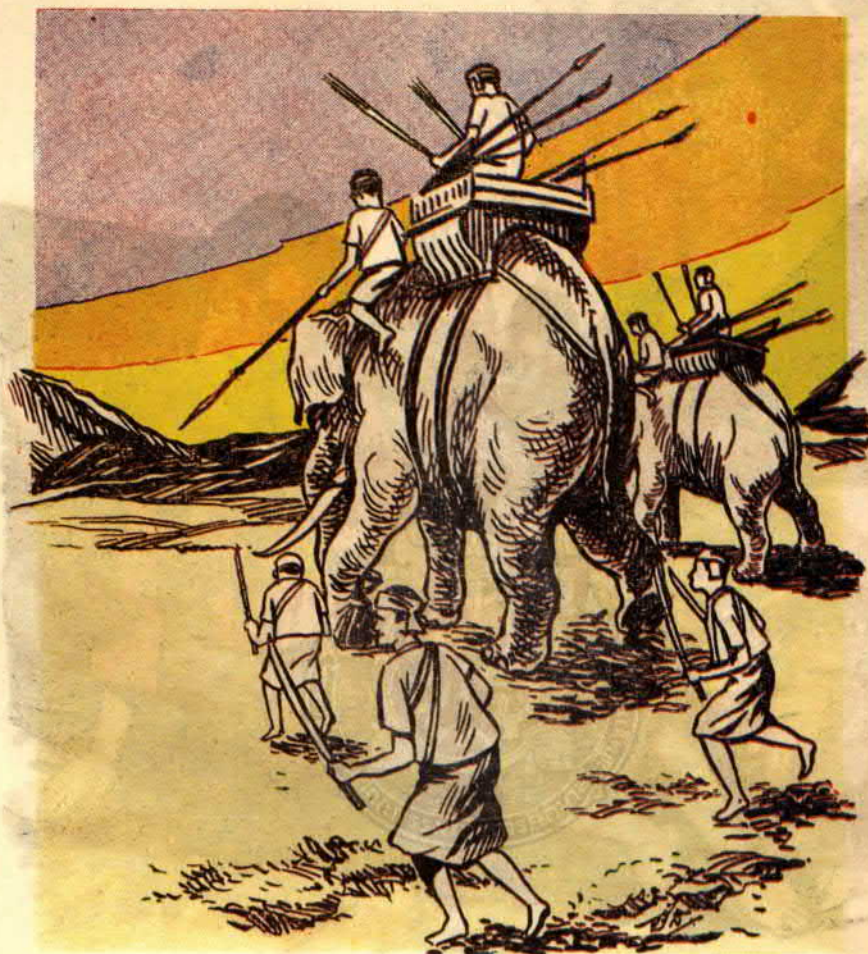
มะลั้กะ ไป เมือง หริภุญชัย เดือน แปด
แต่ นาง จามเทวี บอก ว่า
เดือน นี้ เป็น เดือน สิบ
มะลั้กะ ถาม ชาว เมือง ทุก คน ก็ บอก ว่า
เดือน นี้ เป็น เดือน สิบ

มะลั่งกะ โกรธ มาก
 แต่ ไม่ รู้ จะ ทำ อย่างไร
 จึง กลับ เมือง มิลักกะ
 ก่อน กลับ นาง จามเทวี
 ทำ พวง มาลัย แห่ม ด้วย ผ้านุ่ง
 สวม ให้ มะลั่งกะ

เมื่อ มะลั่งกะ สาม พวง มาลัย แล้ว
คาถา จึง เสื่อม ไป หหมด
ดังนั้น เมื่อ มะลั่งกะ ฟุ้ง มีด อีก
มีด ก็ ไป ไม่ ถึง เมือง หริภุญชัย

นาง จามเทวี รู้ ว่า
มะลึงกะ คาถา เสื่อม แล้ว
ก็ ไม่ กลัว อีก ต่อ ไป
พอ รู้ ว่า มะลึงกะ ยก ท้า มา
นาง จึง ส่ง ท้า ข้าง ออก ต่อ สู้

ทหาร มะลั้งกะ เห็น ข้าง สูงใหญ่
 งาม ยาว สี่ ดำ
 ก็ ตก ใจ วัง หนี
 ทหาร มะลั้งกะ สู้ ไม่ ได้
 มะลั้งกะ ถูก ม้า ตาย
 ต้อง ขอม แพ้ กลับ เมือง
 และ เสีย ใจ จน ตาย

เมื่อ มะลังกะ ตาย แล้ว
 ชาว ละว้า จึง ยอม แพ้
 นาง จามเทวี ได้ ครอง
 เมือง มัลลิกะ และ เมือง หริภุญชัย
 ตั้ง แต่ นั้น เป็น ต้น มา

พิมพ์ที่ แผนกการพิมพ์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
นาย ประสงค์ ทองยงค์ ผู้พิมพ์โฆษณา ม.ป. 11

